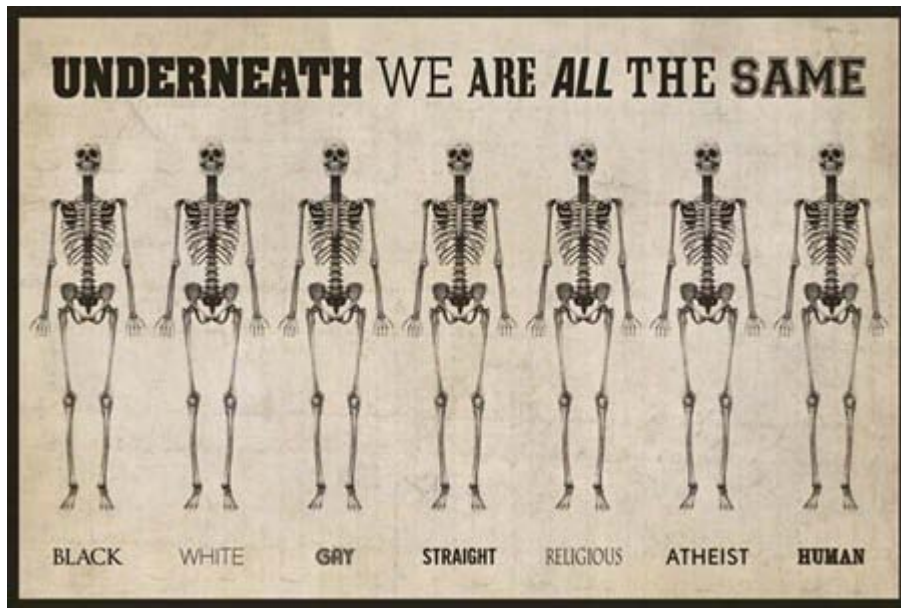

Η συγγραφέας του βιβλίου μοιράζεται μαζί μας πτυχές της ζωής κάποιων ανθρώπων που ζουν στο ίδιο χωριό, κάτω από τον ίδιο ουρανό... Ποια στοιχεία τους χωρίζουν και ποια τους ενώνουν;

Στο βιβλίο παρουσιάζεται ένα μικρό χωριό, μια μικρή κοινωνία, στην οποία συνυπάρχουν άνθρωποι από τρεις διαφορετικούς «κόσμους», μουσουλμάνοι, ρομά και χριστιανοί. Οι άνθρωποι αυτοί είναι τελείως διαφορετικοί μεταξύ τους. Αυτό συμβαίνει, διότι, έχουν διαφορετικές παραδόσεις, διαφορετική θρησκεία, γλώσσα και νοοτροπία. Είναι εμφανές από την αρχή του βιβλίου, ότι οι άνθρωποι αυτοί αντιμετωπίζουν με ρατσισμό τους συνανθρώπους τους, επειδή ο πολιτισμός τους, δε μοιάζει με τον δικό τους. Χαρακτηριστικά, η συγγραφέας αναφέρει ότι οι χριστιανοί θεωρούν τους ρομά βρώμικους, επειδή τα σπίτια και η γειτονιά τους δε μοιάζει με τη δική τους. Επιπλέον, οι μουσουλμάνοι πιστεύουν ότι ο τρόπος με τον οποίο ντύνονται οι χριστιανές κοπέλες είναι προσβλητικός, διότι δε συμβαδίζει με τα δικά τους έθιμα και τις δικές τους παραδόσεις.

Στην πραγματικότητα όμως, αυτό που τους χωρίζει είναι οι προκαταλήψεις, ο φόβος του ανθρώπου για το διαφορετικό. Παρόλα αυτά, οι άνθρωποι αυτοί είναι τόσο ίδιοι..... Μοιράζονται το ίδιο χωριό, τον ίδιο τόπο και τα παιδιά τους πηγαίνουν στο ίδιο σχολείο. Αλλά το σημαντικότερο είναι ότι είναι όλοι τους άνθρωποι. Έχουν τις ίδιες συνήθειες και όταν έχουν ανάγκη από λίγη ηρεμία, βγαίνουν στους δρόμους του μικρού χωριού τους, κοιτούν τον ποταμό που κυλάει γαλήνιος, παρακολουθούν τα άλογα που καλπάζουν αμέριμνα... και, τέλος, ατενίζουν τον ουρανό, τον ίδιο ουρανό, που σκεπάζει ολόκληρη τη γη. Κοιτούν τα αστέρια και κάνουν ευχές, εύχονται πράγματα που επιθυμούν βαθιά, που ίσως να είναι και τα ίδια, αφού στην πραγματικότητα είναι τόσο ίδιοι και τόσο διαφορετικοί. Και το βέβαιο είναι ότι όλοι τους ονειρεύονται έναν καλύτερο κόσμο για τους ίδιους και τα παιδιά τους. Διότι είναι στη φύση του ανθρώπου να ελπίζει σε ένα καλύτερο μέλλον.

Πιστεύεις ότι οι διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους μπορούν να ξεπεραστούν και πώς;

Οι διαφορές αυτές δεν οφείλονται στις απόψεις του κάθε ατόμου ξεχωριστά, αλλά στις προκαταλήψεις, που συνοδεύουν τον άνθρωπο από το μακρινό παρελθόν του και συνεχίζουν να υπάρχουν. Πρόκειται για γνώμες ή απόψεις που έχουν σχηματιστεί κατά έναν μη αντικειμενικό ή επιστημονικό τρόπο, ως αποτέλεσμα έλλειψης πληροφόρησης ή μειωμένης αντίληψης. Δυστυχώς, οι άνθρωποι έχουν μάθει να μην αποδέχονται το διαφορετικό, να το φοβούνται και να το πολεμούν. Εξαιτίας των προκαταλήψεων συντελέστηκαν στην Ιστορία φρικιαστικά γεγονότα, για τα οποία σίγουρα δεν μπορεί να είναι περήφανος ο άνθρωπος: στρατόπεδα συγκέντρωσης, διωγμοί, κρεματόρια, γκέτο, φυλακές. Οι αξίες είναι ζητούμενο κάθε εποχής και κάθε πολιτισμού. Και μπορεί ο άνθρωπος να έχει κατακτήσει την τεχνολογία, η κατάκτηση όμως της αγάπης και της αλληλεγγύης χωρίς όρια, εξακολουθεί να φαίνεται ακατόρθωτη. Ακόμη και σήμερα στον κόσμο του 21^{ου} αιώνα στις ανεπτυγμένες και πολιτισμένες χώρες και παρά το γεγονός ότι δόθηκαν αγώνες για την κατοχύρωση της αρχής της ισότητας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ο ρατσισμός μαστίζει και αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα κοινωνικά προβλήματα της εποχής μας.

Ακόμη και σήμερα πιστεύω πώς είναι πολύ δύσκολο να ξεπεραστούν οι διαφορές μεταξύ των ανθρώπων, αφού ζούμε σε μία κοινωνία που φοβάται ότι κινδυνεύει από οτιδήποτε διαφορετικό και αποκλείει κοινωνικά ανθρώπους εξαιτίας της θρησκείας, του χρώματος ή της γλώσσας τους. Αξιοσημείωτο είναι ότι άνθρωποι που βίωσαν κάποια στιγμή τον ρατσισμό ως μετανάστες στο παρελθόν (για παράδειγμα οι έλληνες την δεκαετία του 1950-1960, μετανάστευσαν μαζικά προς Αμερική, Γερμανία κ.λ.π. για να αναζητήσουν μια καλύτερη τύχη), είναι σήμερα οι ίδιοι ρατσιστές απέναντι στους «διαφορετικούς» αλλοδαπούς μετανάστες, που ήρθαν με τη σειρά τους στη χώρα μας για να αναζητήσουν μια καλύτερη τύχη. Οι προκαταλήψεις βρίσκονται βαθιά ριζωμένες μέσα μας, μέσα στη νοοτροπία και τον τρόπο σκέψης μας, και είναι τελικά συνυφασμένες με την ανθρώπινη φύση, με αποτέλεσμα να είναι πολύ δύσκολο να αποβληθούν ή να πάψουν να μας επηρεάζουν.

Πιστεύω όμως ότι η μόρφωση είναι το πιο ισχυρό όπλο ενάντια στον ρατσισμό. Μέσα από τη σωστή εκπαίδευση υπάρχει μία ελπίδα να καλλιεργηθεί στους μαθητές, που αργότερα θα αποτελέσουν ενεργά μέλη της κοινωνίας, το αντιρατσιστικό πνεύμα και το όραμα για κοινωνική ισότητα. Επιπλέον, πιστεύω ότι, εάν όλοι οι λαοί ενωθούν μεταξύ τους και ξεπεράσουν τις διαφορές και τις προκαταλήψεις τους, η πρόοδος του πλανήτη μας θα είναι θεαματική. Οι άνθρωποι ενωμένοι πια θα επιδοθούν σε έργα που θα αναβαθμίσουν το επίπεδο του παγκόσμιου πολιτισμού, αλλά και το πνευματικό επίπεδο του κάθε ανθρώπου ξεχωριστά.

Αφού, λοιπόν, ο ρατσισμός αναστέλλει την πρόοδο και την εξέλιξή μας και έχει τόσες αρνητικές επιδράσεις επάνω μας, γιατί συνεχίζουμε να είμαστε ρατσιστές; Γιατί ακόμη και σήμερα πεθαίνουν και βασανίζονται άνθρωποι λόγω των θρησκευτικών ή των πολιτικών τους πεποιθήσεων; Επειδή ο άνθρωπος μπορεί να εξελίσσεται, κυρίως τεχνολογικά, όσο περνούν τα χρόνια, αλλά, δυστυχώς, στη νοοτροπία δεν θα αλλάξει ποτέ. Θα συνεχίσει να φοβάται το διαφορετικό και δε θα καταλάβει ποτέ ότι στην ουσία αυτό το τόσο «διαφορετικό» είναι στην πραγματικότητα τόσο «ίδιο»...

Μαριάννα Παπαγεωργοπούλου, Γ΄1